

ἀπόρῳ ἐστὶ 9 νόμῳ χροίῃ, ἐτ ε ῖ δὲ ἄτομα καὶ κενὸν 10 ἐτ ε ῖ
 μέν νυν ὅτι οἷον ἕκαστον ἔστιν <ῖ> οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν 117
 ἐτ ε ῖ δὲ οὐδὲν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀλήθεια 125 νόμῳ χροίῃ,
 νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν, ἐτ ε ῖ δ' ἄτομα καὶ κενόν. Πρβλ. ἀ-
 λήθεια, δόξα, ψεῦδος.

ἑτεροῖον. Ἀλλοιώτικο/διαφορετικό, unlike/different, Μέλισσος
 7(2) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ μυρίοις ἔτεσιν ἐτ ε ρ ο ῖ ο ν γίνοιτο, ὁ-
 λεῖται πᾶν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ 8(2) μὴ μεταπίπτειν μηδὲ γίνεσθαι
 ἐτ ε ρ ο ῖ ο ν.

ἑτεροιοῦσθαι. Ἀλλοιώνομαι/ἀλλάζω, be altered/change, Μέ-
 λισσος 7(2) εἰ γὰρ ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ τ α ι, ἀνάγκη τὸ ἐὸν μὴ ὁμοῖον
 εἶναι 7(3) ὅτε δὲ μήτε προσγίνεται μηδὲν μήτε ἀπόλλυται μήτε
 ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ τ α ι 8(3) καὶ ταῦτα πάντα ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ σ θ α ι
 8(4) πάντα ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ σ θ α ι ἡμῖν δοκεῖ Διογένης 2.2 πάντα
 τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ σ θ α ι 2.7 μετέπιπτε πολ-
 λαχῶς καὶ ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ τ ο 2.12 ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ-
 μεν α ἄλλοτε ἄλλοῖα γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.18
 ὁμοιον οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι τῶν ἐτ ε ρ ο ι ο υ μ έ ν ω ν. Πρβλ.
 μεταπίπτειν.

ἑτεροίωσις. Ἀλλοίωση, alteration, Διογένης 5.10 καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ ἐτ ε ρ ο ι ώ σ ε ι ς ἔνεισι 5.19 πολυτρόπου ἐούσης τῆς ἐ-
 τ ε ρ ο ι ώ σ ι ο ς 5.22 ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ἐτ ε ρ ο ι ώ σ ε ω ν.

ἕτερος. Ἄλλος/διαφορετικός, other/different, Ἡράκλειτος 12
 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕ-
 दाτα ἐπιρρεῖ Παρμενίδης 8.58 ἐωντῷ πάντοτε ταῦτόν, τῷ δ' ἐτ έ-
 ρω μὴ τωῦτόν Ζήνων 1.3-7 ἀπέχειν αὐτοῦ τὸ ἕτερον ἀπὸ
 τοῦ ἐτ έ ρ ο υ ... οὔτε ἕτερον πρὸς ἕτερον οὐκ ἔσται 2.5
 εἰ δὲ ἀπογινομένου τὸ ἕτερον μηδὲν ἔλαττον ἔσται μηδὲ αὐ
 προσγινομένου αὐξήσεται 3.4-5 ἕτερα μεταξὺ τῶν ὄντων ἐστί,
 καὶ πάλιν ἐκείνων ἕτερα μεταξὺ Ἐμπεδοκλῆς 24 κορυφὰς ἐ-
 τέρας ἐτ έ ρ η σ ι προσάπτων Ἀναξαγόρας 4.19 οὐδὲ γὰρ τῶν
 ἄλλων οὐδὲν ἔοικε τὸ ἕτερον τῷ ἐτ έ ρ ω 12.26-28 παντάπασι
 δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἐτ έ-

ροῦ πλὴν νοῦ . . . ἔτερον δὲ οὐδέν ἐστιν ὅμοιον οὐδενὶ Διο-
γένους 2.5-9 εἰ τούτων τι ἦν ἔτερον τοῦ ἐτέρου, ἔτερον
ὄν τῇ ἰδίᾳ φύσει . . . οὔτε ὠφέλησις τῷ ἐτέρῳ <γενέσθαι ἀπὸ
τοῦ ἐτέρου> οὔτε βλάβη 5.6-7 μετέχει δὲ οὐδὲ ἐν ὁμοίως τὸ
ἔτερον τῷ ἐτέρῳ 5.18 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὅμοιον οὐδὲν
οἶόν τε γενέσθαι τῶν ἑτεροιοιμένων ἔτερον τῷ ἐτέρῳ,
πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται 6.9-14-20-31-36-40-41 ἔτεραι (sc. φλέ-
βες) δ' ὀλίγον ἀνωτέρω . . . ἔτεραι δὲ λεπτότεραι ἀπὸ τῶν
πρώτων φλεβῶν τείνουσιν . . . ἐτέρα δὲ εἴσω τοῦ μηροῦ . . .
ἔστι δ' ἐτέρα φλέψ ἐν τῷ τραχήλῳ . . . ἔτεραι ὀλίγον ἐλάτ-
τους . . . τείνουσι δὲ καὶ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἀπὸ τούτων ἔτεραι.
ἔτεραι δ' εἰσὶν αἱ ἀπὸ ἑκατέρας τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου
μυελοῦ . . . ἔτεραι δ' ὑπὸ τὸ δέρμα Δημόκριτος 114 βέλτερον
ὕφ' ἐτέρου ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινέεσθαι 245 οὐκ ἂν ἐκώλυνον οἱ
νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἔτερος ἔτερον
ἐλυμαίνετο 266.4 αὐτὸν ἐφ' ἐτεροισι γίγνεσθαι 275 τὴν δὲ
ἀποτυχίην ἀνυπέρθετον ἐτέρῃ ὁδύνῃ.

ἐτήτυμος (συνών. ἀληθής). 'Αληθινὸς/πραγματικός, true/real,
Παρμενίδης 8.18 τὴν δ' ὥστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι.
Πρβλ. ἔτυμος.

ἔτος (συνών. ἐνιαυτός). "Ἔτος, year, Ξενοφάνης 22 πόσα τοι
ἔτε' ἐστὶ Μέλισσος 7(2) μυρίοις ἔτεσιν Δημόκριτος 5 συν-
τετάχθαι . . . τὸν Μικρὸν διάκοσμον ἔτεσιν ὕστερον τῆς 'Ι-
λίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις.

ἔτυμος (συνών. ἀληθής). 'Αληθινὸς/πραγματικός, true/actual,
Ξενοφάνης 35 ταῦτα δεδοξάσθω μὲν εὐκότα τοῖς ἐτύμοισι.
Πρβλ. ἐτήτυμος.

ἐτύμως. 'Αληθῶς, truly, Ξενοφάνης 8 εἵπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ'
οἶδα λέγειν ἐτύμως. Πρβλ. ἔτεῃ.

εὖ (ἀντίθ. κακῶς). Καλὰ/ὀρθά, well/rightly, 'Ηρακλειτος 35
χρή γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι 'Εμπε-
δοκλῆς 23.2 ἀνέρες ἀμφὶ τέχνης ὑπὸ μήτιος εὖ δεδαῶτε Δημόκρι-
τος 2 τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ εὖ λέγειν καὶ τὸ πράττειν ἃ δεῖ